

РЕШЕНИЕ

№ 17136

гр. София, 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8431** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/. Образувано е по жалба на „Нибиру 96“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. Ц. С., управител, чрез адв. И. Д. - САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С4160-0206295/07.07.2025 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект –пекарна, находяща се на адрес: [населено място], [улица], стопанисвана от „Нибиру 96“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи, че издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна, поради нарушение на материалния и процесуалния закон, както и същата несъответства на целта на закона.Излага се, че са били наложени две санкции, тъй като е било издадено и НП за същото нарушение, в две различни и некоординирани помежду си производства. Иска се отмяна на заповедта за налагане на ПАМ, като незаконосъобразно издадена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, за него представител не се явява.От пълномощника му е постъпила молба, в която е изразено и становище по същество, направено и искане за присъждане на разноски.

Ответникът чрез юрк. В., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави

възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С обжалваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4160-0206295/07.07.2025 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на дружеството е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект – пекарна, находяща се на адрес: [населено място], [улица], стопанисвана от „Нибиру 96“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС – не е издадена фискална касова бележка, при направена контролна покупка на 16.05.2025 г. в 13:45 ч. на 2 броя „Пурички“ на обща стойност 6,00 лв., заплатена в брой и в лева от Й. П. - инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, отдел „Оперативни дейности“. Плащането е прието от В. С. - управител, за което не е издаден фискален касов бон от наличното и работещо в обекта фискално устройство, нито е издаден друг платежен документ. Констатирано е, че в търговския обект има монтирано, въведено в експлоатация и работещо към момента на проверката фискално устройство модел „Daisy Compact M02“, с идентификационен номер на фискално устройство: DY512899 и идентификационен номер на фискална памет: 36671372, потвърждение № 4703338 от 25.03.2024 г. След легитимацията на органите по приходите, е извършено разпечатване на дневен финансов отчет № 003828/16.05.2025 г. и КЛЕН за 16.05.2025 г., от които се установява, че не е извършено регистриране на осъществената продажба от фискалното устройство.

Съставен е протокол за извършена проверка сер. АА № 0206295/16.05.2025 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, от Й. И. П., на длъжност инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, отдел „Оперативни дейности“ и В. А. П., на длъжност инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, отдел „Оперативни дейности“ и акт за установяване на административно нарушение с № сер. АН № F823114/21.05.2025 г., съставен от Й. И. П., на длъжност инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, отдел „Оперативни дейности“ и В. А. П., на длъжност инспектор по приходите.

При така установената фактическа обстановка и след като прецени доводите и възраженията на страните от една страна и извърши проверка на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл.149, ал.1 АПК и при наличието на правен интерес. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. , ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, съгласно Заповед № ЗЦУ-1148 / 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-1157 / 27.08.2020 г.

Процесната заповед съдържа правните и фактическите основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което Съдът намира, че е спазена установената форма съобразно чл.146, т.2 АПК във вр.с чл.59, ал.2 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид.

Съдът намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ.

От доказателства по настоящето дело се установява, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС да издаде фискален касов бон за извършеното плащане преди легитимирането на контролните органи. Нарушението по чл.118, ал.1 ЗДДС е формално и се счита за довършено с неиздаването на фискален бон. В случая неиздаването на фискален бон е безспорно доказано.Ниската стойност на контролната покупка, не може да оправдае извършването на нарушението, респ. неналагане на ПАМ.

Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административно наказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл.186 ЗДДС с последиците по чл.187 ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – "запечатване на обект за срок до един месец" и фактическата обстановка по делото съответства а хипотезата на нормата, /което е установено в хода на производството/, то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона.

Видно от процесната заповед, принудителна административна мярка е наложена с превантивна цел. Последното е ясно посочено в мотивите на обжалваната заповед относно това, че целта на ПАМ, е да се постигне промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният съответно недопускане до ново отклонение от данъчното облагане. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като разпоредбата на чл.22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената ПАМ със специалния закон - чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС - "запечатване на обект" е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването й дружеството не е преустановило дейността си и съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане. По тези съображения, Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

При извършена проверка съгласно чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК, Съдът

установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването му, при спазване на административно-производствените правила и материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона.

С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и с оглед направеното искане от ответника и на основание чл.24 от Наредба за заплащане на правната, жалбоподателят следва да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Нибиру 96“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. Ц. С., управител, чрез адв. И. Д. - САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С4160-0206295/07.07.2025 г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект –пекарна, находяща се на адрес: [населено място], [улица], стопанисвана от „Нибиру 96“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Нибиру 96“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. Ц. С., управител, да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: